

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/69/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200353
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200353.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Jazerná 3, Košice, IČO: 31 704 964, zastúpeného JUDr. Dušanom Antolom, advokátom, so sídlom Zbrojničná 12, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/4509-23174/2011/993403-r zo dňa 25. februára 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. augusta 2012, č. k. 7S/40/2011-102, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/40/2011-102 zo dňa 13. augusta 2012 z r u š u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C - 165/11, ktorej predmetom bolo konanie o návrhu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na začatie prejudiciálneho konania vo veci sp. zn. 5Sžf/91/2008 účastníkov PROFITUBE, s.r.o. proti Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky (právny nástupca bývalého Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky).

Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že v predmetnom konaní pred Súdny dvorom EÚ sa rieši otázka, či sa na predaj tovaru nachádzajúceho sa v colnom sklade v režime s podmieneným oslobodením od cla, musí uplatniť daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t.j. či daňové orgány sú v týchto prípadoch oprávnené vyrubiť DPH, zdôrazňujúc, že posúdenie tejto otázky je podľa záväzného právneho názoru, vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 28. júna 2012, rozhodujúce pre posúdenie, či podkladové rozhodnutie pre uloženie pokuty bolo zákonné.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/40/2011-102 zo dňa 13. augusta 2012 zrušil. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z

nesprávneho skutkového i právneho posúdenia veci, pričom prvostupňový súd pri rozhodovaní dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré viedli k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 283/2010 z 27. októbra 2010, ktorým bolo rozhodnuté, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/91/2008 z 20. októbra 2009 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky predmetný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a uložil mu povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 303,30 €. Tvrdil, že Ústavný súd Slovenskej republiky týmto nálezom považoval postupy a rozhodnutia daňových orgánov za neopodstatnené, ktoré treba v ďalšom zrušiť. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky žalobca označil za zákonnú a takú novú skutočnosť, ktorá má generálny vplyv na celé daňové konanie, postupy i rozhodnutia daňových orgánov. Ďalej namietal, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane boli vydané v rozpore so zákonom č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, ale aj Nariadením rady EHS č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva. Správnomu orgánu prvého stupňa vyčítal, že svojím rozhodnutím o nepriznaní nadmerného odpočtu a o určení vlastnej daňovej povinnosti navodil stav, že v prípade podania colného vyhlásenia na prepustenie tovaru do voľného obehu by colný orgán žalobcovi opäť vymeral DPH a navyše v inej výške, pretože do colnej hodnoty sa započítavajú aj dopravné náklady a do základu na výpočet DPH sa zahŕňa aj clo. Z uvedeného vyvodil, že daňový úrad nie je oprávnený rozhodovať o DPH pri dovoze tovaru, a preto nebol kompetentný v tejto súvislosti ani ukladať pokuty, ktoré žalobca napáda. Opakovane poukázal na stanoviská colných orgánov Slovenskej republiky, z ktorých podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že v colnom sklade bol kompetentný konať jedine colný orgán, a že v tomto colnom sklade neprichádzalo do úvahy ukladanie DPH. Mal za to, že ak rozhodnutia daňových orgánov nemajú svoj „základ“, nemajú ani právnu možnosť existovať. Uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8Sžf/42/2011 z 28. júna 2012, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2011 a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, v dôvodoch jasne uložil, aby prvostupňový súd v súlade so žalobou žalobcu skúmal, či rozhodnutie v správnom konaní vydal oprávnený orgán, čím naznačil, že rozhodnutie v takom prípade by bolo ničotné rozhodnutie (paakt). Zdôraznil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky neuložil, aby krajský súd podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) prerušil konanie z dôvodu vyčkania rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-165/11. V závere odvolania namietal, že súd prvého stupňa má dostatok dôkazov, na základe ktorých môže v súlade so žalobným návrhom konať a rozhodnúť, keď konanie na Súdnom dvore EÚ neprebíha z podnetu krajského súdu a bez zrejmej súvislosti s rozhodovaním v tejto právnej veci. Opätovne zdôraznil, že citovaným rozhodnutím Ústavný súd Slovenskej republiky už dal jasnú odpoveď na skutkové a predovšetkým právne závery v prejednávanej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. i/ OSP.

Žalobca podal žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/223/4509-23174/2011/993403-r zo dňa 25. februára 2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správcu dane - daňového úradu Košice IV č. 698/230/100675/10/Poto z 14. decembra 2010, ktorým tento uložil žalobcovi podľa § 35 ods. 1 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov pokutu vo výške 37 722,20 € za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2006.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S/40/2011-72 z 29. júna 2011 žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, pričom v odôvodnení uvedeného rozhodnutia uviedol, že z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 283/2010 z 27. októbra 2010 nevyplýva záver, aby pri dodaní tovaru nachádzajúceho sa v colnom sklade vo viazanom režime bola daná právomoc posudzovať dodanie tovaru z hľadiska uplatnenia DPH, a že dôvodom zrušenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/91/2008 z 29. októbra 2009 boli procesné pochybenia súdu.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Sžf/42/2011-96 z 28. júna 2012 bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/40/2011-72 z 29. júna 2011 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, nakoľko súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu nepreskúmal komplexne žalobcove námietky. Súčasne v predmetnom uznesení poznamenal, že Najvyšší súd Slovenskej republiky položil Súdnemu dvoru EÚ uznesením sp. zn. 1Sžf/1/2010 z 22. marca 2011, po zrušení rozsudku sp. zn. 5Sžf/91/2008 z 20. októbra 2009, prejudiciálne otázky vzťahujúce sa na obdobný prípad.

Následne krajský súd napadnutým uznesením v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ OSP prerušil konanie do rozhodnutia Súdného dvora EÚ vo veci C-165/11, pretože v tomto konaní sa rieši otázka, či sa na predaj tovaru nachádzajúceho sa v colnom sklade v režime s podmieneným oslobodením od cla musí uplatniť DPH, t.j. či daňové orgány sú v týchto prípadoch oprávnené DPH vyrubiť.

Súdny dvor EÚ rozhodol vo veci C-165/11 rozsudkom dňa 8. novembra 2012, zverejneným v Úradnom vestníku EÚ dňa 12. januára 2013.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Pretože dôvody, pre ktoré bolo vydané uznesenie o prerušení konania zanikli, keď Súdny dvor EÚ vo veci C-165/11 rozhodol rozsudkom dňa 8. novembra 2012, zrušil Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/40/2011-102 zo dňa 13. augusta 2012 podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko úspešný žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil a žalovaný právo na náhradu trov konania nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.